

СПРАВА «ЗАБАРА ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF ZABARA v. UKRAINE)

(заява № 26007/17)

Стислий виклад рішення від 07 листопада 2019 року

У жовтні 2012 року чоловік заявниці ініціював судове провадження про розірвання шлюбу, вимагаючи щоб їхні діти проживали з ним. 23 травня 2013 року Краснокутський районний суд Харківської області розірвав шлюб та вирішив, що діти мають проживати з чоловіком заявниці.

Заявниця неодноразово оскаржувала рішення в апеляційному та касаційному порядку. 19 червня 2018 року Верховний Суд залишив касаційну скаргу заявниці без задоволення, а рішення судів нижчих інстанцій без змін.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявниця скаржилась за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що тривалість провадження у її справі не відповідала вимозі «розумного строку» та на відсутність в її розпорядженні ефективного засобу юридичного захисту. Крім цього, заявниця скаржилась за статтею 8 Конвенції на порушення права на повагу до її сімейного життя внаслідок тривалості оскаржуваного провадження.

Розглянувши скарги заявниці за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції, Європейський суд зазначив, що справи щодо опіки над дітьми повинні розглядатися

без зволікання та звернув увагу, що складність провадження у цій справі не могла пояснити його тривалість, яка перевищила п'ять років і сім місяців.

Європейський суд дійшов висновку, що у цій справі тривалість провадження була надмірною та не відповідала вимозі «розумного строку» і що у заявниці не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з її скаргою за пунктом 1 статті 6 Конвенції. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

Щодо скарги заявниці за статтю 8 Конвенції Європейський суд зазначив, що з огляду на висновки за пунктом 1 статті 6 Конвенції немає необхідності розглядати питання щодо порушення цієї статті.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції;

3. *Постановляє*, що було порушено статтю 13 Конвенції;

4. *Постановляє*, що немає необхідності розглядати скаргу за статтю 8 Конвенції;

5. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявниці такі суми, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 7 500 (сім тисяч п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, як відшкодування моральної шкоди;

(ii) 500 (п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись заявниці, як компенсації судових та інших витрат; ця сума має бути сплачена на банківський рахунок пана Олега Левицького;

(iii) 500 (п'ятсот) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись заявниці, як компенсації судових та інших витрат; ця сума має бути сплачена на банківський рахунок пана Віталія Хекало

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

6. Відхиляє решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції.».